

[K. B. Andersen.]

forøget lærermangelen med mange tusinde, fra den anden side en bebudelse af, at lærermangelen ville være overstået i 1961.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen var inde på uddannelsen af småbørnslærerinder og sagde — i forbindelse med udtalelser om begrænsning af denne uddannelse ved den kommende revision af læreruddannelsesloven — at denne uddannelse snarere burde udvides. Heroverfor vil jeg gerne sige, også til det ærede medlem hr. Sinnbeck, som var inde på det samme spørgsmål, at jeg er enig i, at arbejdet med de mindste klasser, med de små børn, kræver noget ganske særligt. Netop derfor har jeg altid haft svært ved at forlige mig med, at dette ganske særlige skulle bestå i en kortere uddannelse og derfor også en ringere betalt uddannelse og endelig en uddannelse, der alene var forbeholdt kvinder. Jeg synes, at man i forbindelse med den nye læreruddannelseslov i høj grad må tage dette spørgsmål op, men jeg tror ikke, at man skal opretholde en form, der på så mange måder giver indtryk af, at der her er tale om noget mindre vigtigt, da netop dette arbejde, som vi alle ved, er et ganske overordentlig vigtigt arbejde.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde, at det var for tidligt, at jeg begyndte at agitere for tvungent 8. skoleår. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg agiterede ikke for det i den forstand; jeg gjorde en bemærkning til det, der står i prognosen om det 8. skoleår, ellers ville jeg ikke have nævnt det ved denne lejlighed, for det hører ikke hjemme her. Når det ærede medlem siger, det er for tidligt, må det ærede medlem og hans parti imidlertid ikke glemme, at det nok skal blive så svært at hive i land, at det er godt at begynde i god tid. Faktisk var det altså ikke for at agitere, jeg begyndte; det var kun apropos bemærkningen i prognosen.

Det, det her drejer sig om, er, at arbejdsgiverne gang på gang — og så sent som forleden ved et møde med repræsentanter for arbejdsgiverne og fagforeningerne inden for handels- og kontorområdet — siger: kan I dog ikke gå ud og propagandere for at udvide undervisningspligten; vi kan ikke bruge de ganske unge, der kommer ud i 14 års alderen; I må beholde dem noget

længere. Jeg sagde, at det ikke var mig, han skulle sige det til, men at jeg skulle sende ham en adresse, hvor han kunne henvende sig med mere vægt. Vi må komme frem til, at ungdomsårene skal være uddannelsesår. Skal der udføres arbejde, må det være arbejde, der har et virkelig uddannelsesmæssigt perspektiv for de unge. Jeg beder det ærede medlem bemærke, at jeg netop ikke sagde noget om, at det 8. skoleår skulle gennemføres nu. Tværtimod sagde jeg, at som vi står i det, ville det være en tom demonstration at gøre det i dette øjeblik.

Den højtærede minister gjorde nogle bemærkninger om prognosen, og jeg indrømmer, at den prognose, der er med i forslaget, på mange måder er realistisk, men der er en række faktorer, som den højtærede minister ikke nævnte i sit sidste indlæg, og som jeg pegede på. Måske kan vi prøve på i udvalget at se på, hvor meget vi skal lægge oven på det nævnte behov på 48 000 lærere for at komme op på noget, jeg tror er mere sandsynligt, hvis vi ikke i det næste lærermangelsforslag igen skal tale om ting, som ikke var forudset, men som burde være forudset.

Det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) nævnte spørgsmålet om et statsseminarium på Bornholm, og det gav den højtærede minister anledning til at advare imod at bygge nye seminarier, men snarere udbygge de bestående. Jeg er enig i princippet og helt enig med den højtærede minister i — det er også den linje, som Danmarks Lærerforening ønsker fulgt — at vi ikke skal have en række små seminarier, spredt tilfældigt ud over landet, hvor den væsentligste grund til at rejse et seminarium er, at der er en kommunal byggegrund ledig. Det er selvfølgelig en meget værdifuld, men meget lidt pædagogisk grund. Vi må prøve på på en helt anden måde at planlægge disse ting ved at få samlet overblik over, hvorledes vi kan gøre disse uddannelsesinstitutioner så gode som muligt. De kræver bl. a. en vis størrelse, men jeg kan ikke se andet, end at der, hvad angår det, det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) nævnte, et statsseminarium på Bornholm, hvor ganske særlige lokale forhold gør sig gældende, ligger en anden situation, som ikke på nogen måde behøver at betyde